

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่น่าวิเคราะห์นี้ ได้มาจากคำตอบของครูและนักเรียน ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนราษฎร์และโรงเรียนรัฐบาล 10 แห่ง รวมทั้งสิ้น 328 ชุด เป็นคำตอบจากแบบสอบถามของครู 28 ชุด และของนักเรียน 300 ชุด ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีที่กล่าวไว้แล้วในบทที่ 2 โดยแยกคำถามในแบบสอบถามทั้งหมดของครูและนักเรียนมาพิจารณาเป็นเรื่องใหญ่ ๆ ควบกัน 10 หัวข้อ คือ

1. ความคิดเห็นของครูและนักเรียนเกี่ยวกับหนังสือแบบเรียนวรรณคดีไทย เล่ม 3
2. ปัญหาเกี่ยวกับการศึกษาวิธีใช้แบบเรียนและการหาความรู้เพิ่มเติมของครูและนักเรียน
3. การจกคำคม เนื้อหาในหนังสือแบบเรียนวรรณคดีไทย
4. คุณภาพในการจัดทำรูปเล่ม
5. ภาพประกอบในหนังสือแบบเรียนวรรณคดีไทย
6. การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนวรรณคดีไทยที่คัดก่อนมาจากวรรณคดีหลาย ๆ เรื่อง กับการเรียนวรรณคดีทั้งฉบับแต่น้อยเรื่อง
7. บทอาชยาน - ในหนังสือแบบเรียนวรรณคดีไทย
8. การปรับปรุงหนังสือแบบเรียนวรรณคดีไทย
9. ข้อเสนอแนะของครูและนักเรียนเกี่ยวกับหนังสือแบบเรียนวรรณคดีไทย
10. หนังสือเรื่องอื่นที่ครูและนักเรียนคิดว่า น่าจะเลือกเป็นบทเรียนในแบบเรียนวรรณคดีไทยได้

ผลการวิเคราะห์คำตอบจากแบบสอบถามของครู

1. ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับหนังสือแบบเรียนวรรณคดีไทย เล่ม 3
ในแง่ความคิดเห็นของครูภาษาไทยที่สอนนิชาวรรณคดีไทย ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้หนังสือแบบเรียนวรรณคดีไทย เล่ม 3 ในปัจจุบัน ครูจำนวนมากร้อยละ 60.72

มีความคิดเห็นเกี่ยวกับหนังสือแบบเรียนวรรณคดีไทยที่สอนว่า เหมาะสมกับระดับชั้นเรียนบาง
บทเรียน ครูจำนวนมารองลงมา ร้อยละ 28.57 เห็นว่าแบบเรียนยังไม่ดีพอต้องแก้ไข ครู
จำนวนน้อยร้อยละ 7.14 เห็นว่าเนื้อหาในการเรียนล้าสมัยเกินไป และมีครูจำนวนน้อยที่สุด
ร้อยละ 3.57 เท่านั้น ที่เห็นว่าเนื้อหาเหมาะสมกับชั้นเรียนทุกบทเรียน การที่มีหนังสือแบบ
เรียนวรรณคดีไทยเป็นรูปเล่มอย่างที่ใช้สอนกันอยู่ ครูส่วนใหญ่ร้อยละ 79.31 มีความคิดเห็น
ว่าเนื้อหาในแบบเรียนยังต้องมีการค้นคว้าเพิ่มเติมอีก ครูร้อยละ 13.79 เห็นว่าแบบเรียน
สะดวกในการสอนของครูที่อยู่แล้ว ครูจำนวนน้อยที่สุดร้อยละ 3.45 เท่านั้น เห็นว่าไม่จำเป็น
ต้องค้นคว้าเนื้อหาเพิ่มเติมอีก และไม่คงเตรียมการสอน ในด้านความเหมาะสมของแบบ
เรียนกับวัยของนักเรียน ครูจำนวนมาร้อยละ 50.00 เห็นว่าเรื่องในแบบเรียนบางเรื่อง
ไม่ใหญ่ประโยชน์กับนักเรียนเท่าที่ควร ครูจำนวนมารองลงมา ร้อยละ 25.00 เห็นว่าเรื่องที่
เรียนเหมาะสมกับวัยของนักเรียนดีแล้ว ครูจำนวนน้อยร้อยละ 14.29 เห็นว่าเรื่องที่เรียนมีทั้ง
ง่ายและยากเกินไป ครูจำนวนน้อยที่สุดร้อยละ 10.71 เท่านั้นที่เห็นว่าบางเรื่องยากเกินไป
ทางด้านเนื้อหาที่บรรจุอยู่ในแบบเรียน ครูจำนวนมาร้อยละ 41.38 เห็นว่ายังต้องปรับปรุง
อีก ครูจำนวนมารองลงมา ร้อยละ 37.93 เห็นว่าอธิบายความไม่กระจ่างในบางเรื่อง ครู
จำนวนน้อยร้อยละ 20.69 เห็นว่า เนื้อหาเหมาะสมดีแล้ว เกี่ยวกับความครบถ้วนของหนังสือ
แบบเรียน ครูส่วนใหญ่ร้อยละ 71.43 เห็นว่ายังต้องทำสิ่งอื่นมาเพิ่มเติมในการสอนอีก ครู
จำนวนน้อยร้อยละ 7.15 เห็นว่าใช้เฉพาะแบบเรียนนี้ก็พอ ครูจำนวนน้อยที่สุดเพียงร้อยละ
3.57 เท่านั้น เห็นว่าบางเรื่องยาวเกินไป เนื้อหาบางเรื่องไม่ชัดเจนและควรหารูปภาพเพิ่ม
อีก ความรู้สึกของนักเรียนเกี่ยวกับแบบเรียนในขณะที่ครูสอน ครูจำนวนมาร้อยละ 50.00
สังเกตเห็นว่านักเรียนไม่พอใจเรียนเนื้อหาบางเรื่อง ครูจำนวนมารองลงมาคือ ร้อยละ
28.57 เห็นว่านักเรียนตั้งใจเรียนดี ครูร้อยละ 10.72 เห็นว่านักเรียนเบื่อไม่อยากจะเรียน
ครูจำนวนน้อยร้อยละ 7.14 เห็นว่านักเรียนวิพากษ์วิจารณ์กันในชั้นเรียนมาก และมีครูจำนวน
น้อยที่สุดร้อยละ 3.57 เท่านั้น ที่เห็นว่านักเรียนสนใจเรียนบางเรื่อง

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ส่วนใหญ่แล้วครูเห็นว่าหนังสือแบบเรียนวรรณคดีไทย
เล่ม 3 ควรจะต้องมีการปรับปรุงแก้ไขทางด้านเนื้อหาให้เหมาะสมยิ่งขึ้น การที่จะใช้หนังสือ
แบบเรียนสำหรับดำเนินการเรียน การสอนในชั้นเรียน แบบเรียนควรจะต้องมีเนื้อหาที่สมบูรณ์
กว่านี้ เรื่องบางเรื่องจะต้องแก้ไขให้เหมาะสมกับวัยของนักเรียน เนื้อหาบางบทต้องอธิบายความ

ให้กระจางแจ้ง และจะต้องการความรู้อื่น ๆ ที่เกี่ยวกับภาษาไทย มาแทรกในหนังสือแบบเรียน ให้เพิ่มมากขึ้น เพื่อว่านักเรียนจะใฝ่สนใจเรียนวิชาวรรณคดีไทย

2. ปัญหาเกี่ยวกับการศึกษาวิธีใช้แบบเรียนและการหาความรู้เพิ่มเติม

ปัญหาที่เกี่ยวกับการศึกษาวิธีใช้หนังสือแบบเรียนวรรณคดีไทย เล่ม 3 ครูส่วนมาก ร้อยละ 48.39 ศึกษาวิธีใช้หนังสือแบบเรียนจากประสบการณ์ในการสอนของตนเอง ครูจำนวนมากรองลงมา ร้อยละ 32.26 ศึกษาแบบเรียนจากการติดตามการประชุมสัมมนาทางวิชาการและการอ่าน ครูจำนวนน้อยร้อยละ 19.35 ศึกษาแบบเรียนจากสถานศึกษาเดิมของตนเอง ปัญหาทางด้านการใช้หนังสือแบบเรียน ครูจำนวนมากร้อยละ 51.72 มีปัญหาว่าเนื้อหาบางตอนของเรื่องในหนังสือแบบเรียนตักต้อนมาให้น้อย ครูต้องเสียเวลาเล่าเรื่องเต็มให้นักเรียนฟัง ครูจำนวนมากรองลงมา ร้อยละ 24.14 มีปัญหาว่าเนื้อหาบางเรื่องสอนยาก ครูจำนวนน้อยร้อยละ 17.14 ต้องชวนช่วยศึกษาเพื่อการสอนวิชาวรรณคดีไทยอีกมาก เมื่อเกิดปัญหาในการใช้หนังสือแบบเรียน ครูส่วนมากร้อยละ 50.00 ขอความช่วยเหลือจากหัวหน้าสายวิชาภาษาไทยในโรงเรียน ครูจำนวนมากรองลงมา ร้อยละ 46.43 ขอความช่วยเหลือจากเพื่อนครูด้วยกัน ส่วนการหาความรู้เพิ่มเติมของครูที่สอนวิชาวรรณคดีไทย โดยใช้แบบเรียนวรรณคดีไทย เล่ม 3 ครูจำนวนมากร้อยละ 31.14 หาความรู้เพิ่มเติมในการสอนจากหนังสือฉบับเต็ม ครูจำนวนมากรองลงมา ร้อยละ 20.69 หาความรู้เพิ่มเติมจากหนังสือคู่มือการสอนวรรณคดีไทย ครูจำนวนน้อยร้อยละ 17.24 หาความรู้เพิ่มเติมจากหนังสือพิมพ์วารสารต่าง ๆ รวมทั้งหนังสือเกร็ดความรู้ต่าง ๆ และมีครูจำนวนน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 5.17 เท่านั้น ที่หาความรู้เพิ่มเติมในการสอนจากการประชุมอบรมอาจารย์

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ส่วนใหญ่แล้วครูศึกษาหนังสือแบบเรียนวรรณคดีไทย เล่ม 3 จากประสบการณ์ในการสอนของตนเอง รองลงมา ก็ติดตามจากการประชุมสัมมนาทางวิชาการ ครูที่ศึกษาจากสถานศึกษาเดิมของตนเองมีน้อย ในเวลาที่ทำการสอน ครูมีปัญหาเกี่ยวกับหนังสือแบบเรียนว่า เนื้อเรื่องบางตอนในหนังสือแบบเรียนตักต้อนมาน้อย ครูต้องเสียเวลาเล่าเรื่องเต็มจากหนังสือวรรณคดีฉบับสมบูรณ์ให้นักเรียนฟัง บางเรื่องก็สอนยาก ครูต้องชวนช่วยศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมเพื่อการสอนอีกมาก การขอความช่วยเหลือของครูเมื่อเกิดปัญหา ส่วนใหญ่ครูขอความช่วยเหลือจากหัวหน้าสายวิชาภาษาไทยในโรงเรียน รองลงมา ก็ขอความช่วยเหลือจากเพื่อนครูด้วยกัน การหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งอื่น ๆ ของครูปรากฏว่า

ครูหาความรู้ควยกับหลายวิธี เป็นค้นว่า หาความรู้เพิ่มระกิมจากหนังสือวรรณคดีฉบับเดิม จากหนังสือคู่มือการสอนวรรณคดีไทย จากหนังสือพิมพ์วารสาร และหนังสือเกร็ดความรู้ต่าง ๆ

3. การจ้กลำค้บเนื้อหาในหนังสือแบบเรียนวรรณคดีไทย

ในค้บการจ้กลำค้บเนื้อหาในหนังสือแบบเรียนวรรณคดีไทย เกี่ยวกับบท หัวข้อ เรื่องในเล่ม ครูส่วนมากร้อยละ 57.14 เห็นว่ามีความเหมาะสมค้แล้ว ครูจ้บจำนวนมากรองลงมาร้อยละ 21.43 เห็นว่ายังมีความไม่เหมาะสม ครูจ้บจำนวนน้อยร้อยละ 7.14 เท่านั้น ที่เห็นว่ามีเหมาะสมเป็นบางบท ส่วนการใช้สำนวนอธิบายความและค้บนำเรื่อง ครูจ้บจำนวนมากร้อยละ 67.86 เห็นว่าสำนวนที่ใช้ในแบบเรียนบางเรื่อง เข้าใจยาก บางเรื่อง เข้าใจง่าย ครูจ้บจำนวนมากรองลงมาร้อยละ 32.14 เห็นว่าสำนวนที่ใช้เข้าใจง่าย ในค้บกิจกรรมท้บบทในแบบเรียน เท้าที่ เป็นอยู่ครูจ้บจำนวนมากร้อยละ 56.67 เห็นว่ากิจกรรม บางเรื่องปฏิบัติตามไม่ได้ ครูจ้บจำนวนมากรองลงมาร้อยละ 26.67 เห็นว่าใช้เป็นแนวทาง ในการจัดกิจกรรมอื่น ๆ ได้ ครูจ้บจำนวนน้อยร้อยละ 13.33 เห็นว่ามีความเหมาะสมค้แล้ว ครูจ้บจำนวนน้อยที่สุคร้อยละ 3.33 เท่านั้น ที่เห็นว่าการกิจกรรมท้บบททำให้นักเรียนสนใจเรียน ค้ขึ้น สำหรับจ้บจำนวนเรื่องในหนังสือแบบเรียน ครูส่วนมากร้อยละ 60.72 เห็นว่าจ้บจำนวน เรื่องมีความเหมาะสมค้แล้ว ครูจ้บจำนวนมากรองลงมาร้อยละ 32.14 เห็นว่าจ้บจำนวนเรื่อง มีมากไป ครูจ้บจำนวนน้อยที่สุคร้อยละ 7.14 ไม่ออกความเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ครูส่วนใหญ่เห็นว่าการจ้กลำค้บบทและหัวข้อ เรื่องในหนังสือแบบเรียนมีความเหมาะสมค้แล้ว มีเพียงบางส่วนเท่านั้นที่เห็นว่ามีเหมาะสมอยู่บาง การใช้สำนวนในการอธิบายความและค้บนำเรื่อง ครูเห็นว่ามีบางเรื่องใช้สำนวนที่เข้าใจยาก แต่บางเรื่องก็เข้าใจง่าย สำหรับกิจกรรมท้บบทนั้น ครูเห็นว่าการกิจกรรม บางเรื่องปฏิบัติตามไม่ได้ แต่บางเรื่องก็ใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมได้ ส่วนจ้บจำนวน เรื่องนั้นครูส่วนใหญ่เห็นว่ามีเหมาะสมค้แล้ว

4. คุณภาพในการจัดท้บรูปเล่ม

คุณภาพของการจัดรูปเล่มทางค้บที่เกี่ยวกับตัวสะกดการันต์ ตัวพิมพ์ ขนาดหนังสือ การเย็บเล่มและราคา ครูส่วนมากร้อยละ 64.29 เห็นว่าในเรื่องที่เกี่ยวกับตัวสะกด การันต์ ควรคงตัวสะกดแบบเดิมของวรรณคดีที่ค้บค้บมาไว้ พร้อมกับมีคำอธิบายค้บค้บนั้น ครูจ้บจำนวนมากรองลงมาร้อยละ 17.86 เห็นว่า ควรแก้ตัวสะกดแบบของเดิมให้ถูกต้องอย่าง

ใช้ในปัจจุบัน ครูจำนวนน้อยร้อยละ 10.71 เห็นว่ายังมีตัวสะกดไม่ถูกต้องในเนื้อหาของแบบเรียนบางเรื่อง ทางด้านการพิมพ์หนังสือแบบเรียน ครูส่วนมากร้อยละ 96.43 มีความเห็นตรงกันว่า ขนาดของตัวพิมพ์ที่ใช้อยู่ในแบบเรียนนั้นมีความเหมาะสมดีแล้ว ขนาดของหนังสือแบบเรียนก็เช่นกัน ครูส่วนใหญ่ร้อยละ 92.86 เห็นตรงกันว่ามีขนาดพอเหมาะดี มีครูจำนวนน้อยร้อยละ 3.57 เท่านั้น ที่เห็นว่าขนาดของแบบเรียนใหญ่ไป ส่วนการเย็บเล่มของหนังสือแบบเรียนเท่าที่ใช่กันอยู่ ครูส่วนมากร้อยละ 60.71 เห็นว่าหนังสือมีการเย็บเล่มแบบถาวรพอใช้ ครูจำนวนมากรองลงมาร้อยละ 39.29 เห็นว่าหนังสือยังเย็บเล่มไม่ถาวร สำหรับราคาของหนังสือนั้น ครูส่วนมากร้อยละ 78.57 เห็นว่าหนังสือมีราคาพอสมควรดีแล้ว ครูจำนวนน้อยร้อยละ 10.71 ไม่ออกความเห็นเกี่ยวกับเรื่องราคา ครูจำนวนน้อยที่สุดร้อยละ 7.14 เท่านั้น เห็นว่าหนังสือแบบเรียนมีราคาแพงไป

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ครูส่วนใหญ่เห็นว่าควรคงตัวสะกดการันต์ของหนังสือแบบเดิมไว้ พร้อมกับมีคำอธิบายศัพท์นั้น สำหรับตัวพิมพ์และขนาดของหนังสือ ครูเห็นว่าเหมาะสมดีแล้ว เป็นส่วนใหญ่ การเย็บเล่มหนังสือมีความถาวรพอใช้ แต่ก็มีบางส่วนที่เห็นว่าหนังสือยังมีการเย็บเล่มไม่ถาวร ทางด้านราคา ครูส่วนใหญ่เห็นว่ามีความเหมาะสมดีแล้วเช่นกัน

5. ภาพประกอบในหนังสือแบบเรียนวรรณคดีไทย

ภาพที่ประกอบอยู่ในหนังสือแบบเรียนวรรณคดีไทย ครูส่วนมากร้อยละ 53.57 เห็นว่าภาพมีความชัดเจนพอใช้ ครูจำนวนมากรองลงมาร้อยละ 32.14 เห็นว่าภาพไม่ชัดเจนพอ มีครูเพียงจำนวนน้อยร้อยละ 3.57 เท่ากับที่เห็นว่าภาพมีความชัดเจนดีและชัดเจนดีมาก ทางด้านจำนวนภาพที่มีแทรกอยู่ในหนังสือแบบเรียน ครูส่วนใหญ่ร้อยละ 82.14 เห็นตรงกันว่าภาพมีจำนวนน้อยไป ครูจำนวนน้อยร้อยละ 14.29 เห็นว่าภาพมีจำนวนพอดี ส่วนสี่ของภาพที่ใส่ประกอบในหนังสือแบบเรียนนั้น ครูจำนวนมากร้อยละ 55.17 เห็นว่าสี่ของภาพที่ใส่ประกอบเรื่อง จะเป็นสื่ออย่างไรก็ได้ แต่ขอให้ภาพมีความชัดเจนกระจ่าง ครูจำนวนมากรองลงมาร้อยละ 24.14 เห็นว่าภาพควรเป็นภาพสี ครูจำนวนน้อยร้อยละ 17.24 เห็นว่าภาพควรมีทั้งภาพสีและภาพขาวดำปนกัน มีครูจำนวนน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 3.45 เท่านั้นที่เห็นว่าภาพที่ใส่ควรเป็นภาพขาวดำ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ภาพที่ใช้ประกอบในหนังสือแบบเรียนวรรณคดีไทย เล่ม 3 ครูส่วนมากเห็นว่าภาพที่ใช้ประกอบเรื่องในหนังสือแบบเรียนนั้นมีความชัดเจนพอใช้ แต่จำนวนภาพมีน้อยไป สำหรับสี่ของภาพจะใช้สื่ออย่างไรก็ได้ ขอให้เน้นถึงความชัดเจนของภาพเป็นหลักใหญ่

6. การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนวรรณคดีไทยที่คัดลอกมาหลาย ๆ เรื่อง กับการเรียนวรรณคดีทั้งฉบับแต่น้อยเรื่อง

การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนวรรณคดีไทยที่คัดลอกมาหลาย ๆ เรื่อง กับการเรียนวรรณคดีทั้งฉบับแต่น้อยเรื่อง ครูส่วนมากร้อยละ 67.86 เห็นด้วยกับการที่แบบเรียนวรรณคดีไทยคัดลอกมาจากวรรณคดีหลาย ๆ เรื่อง ครูจำนวนมากรองลงมาร้อยละ 25.00 ไม่เห็นด้วย และครูจำนวนน้อยร้อยละ 7.14 ไม่ออกความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้ เหตุผลของครูที่เห็นด้วยกับการที่หนังสือแบบเรียนวรรณคดีไทย ได้คัดลอกมาจากวรรณคดีหลาย ๆ เรื่อง คือ นักเรียนได้ความรู้กว้างขวาง ได้แนวความคิดและคติสอนใจหลายด้าน นักเรียนรู้จักค้นคว้าอ่านเรื่องฉบับสมบูรณ์ และอ่านหนังสือที่ควรจะอ่านมากขึ้น ได้เรียนเรื่องที่ดีและมีประโยชน์ รวมทั้งได้เรียนเรื่องหลายรส ทั้งที่เป็นร้อยแก้วและร้อยกรอง สำหรับเรื่องการเรียนวรรณคดีที่คัดลอกมาจากเรื่องหลาย ๆ เรื่องนั้น ครูส่วนมากร้อยละ 53.57 เห็นว่าดีกว่าเรียนวรรณคดีทั้งฉบับแต่น้อยเรื่อง ครูจำนวนมากรองลงมาร้อยละ 42.86 เห็นว่าเรียนวรรณคดีทั้งฉบับแต่น้อยเรื่องดีกว่า ครูจำนวนน้อยร้อยละ 3.57 ไม่ออกความเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้ เหตุผลที่ครูไม่เห็นด้วยกับการเรียนเรื่องที่คัดลอกมาก็คือทำให้นักเรียนรู้เรื่องไม่กระจ่าง เพราะเนื้อหาไม่สมบูรณ์ นักเรียนจำเรื่องสับสนกันและบางเรื่องยุ่งยากเกินไป

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ครูส่วนใหญ่ยังชอบที่จะให้หนังสือแบบเรียนวรรณคดีไทย เป็นแบบคัดลอกเนื้อหามาจากวรรณคดีเรื่องอื่น ๆ หลายเรื่องรวมกัน และครูก็เห็นว่า การเรียนวรรณคดีที่คัดลอกมานั้นดีกว่าการเรียนวรรณคดีทั้งฉบับแต่น้อยเรื่อง

7. บทอาชยานในหนังสือแบบเรียนวรรณคดีไทย

บทอาชยานในหนังสือแบบเรียนวรรณคดีไทย ครูมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้ คือ ครูส่วนใหญ่ร้อยละ 64.29 เห็นด้วยกับการที่มีบทอาชยานให้นักเรียนท่อง ครูจำนวนมากรองลงมาร้อยละ 25.00 ไม่เห็นด้วยกับการมีบทอาชยาน และมีครูจำนวนน้อยร้อยละ 10.71 เท่านั้น ที่ไม่ออกความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้ เหตุผลของครูที่เห็นด้วยกับการที่มีบทอาชยาน

ให้นักเรียนท่องนั้น คือ นักเรียนจะได้จดจำข้อความ ส่วนนวนโวหารบางตอนที่รู้สึกไพเราะ นักเรียนจะได้ฝึกความจำการเขียนตัวสะกดได้ถูกต้อง จะได้ซาบซึ้งในอรรถรสของวรรณคดี จำตอนที่สำคัญ ๆ ของเรื่องไคนอกจากนี้บทอาชยานยังจะเป็นเครื่องดำเนินให้นักเรียนท่อง เนื้อความได้ตรงกันและถูกต้อง เหตุผลของครูที่ไม่เห็นด้วยกับการที่มีบทอาชยานให้นักเรียนท่อง คือ บทอาชยานทำให้นักเรียนเข้าใจว่า มีความสำคัญเพียงฝึกการท่องจำ ครูต้องการให้นักเรียนเลือกบทท่องจำเอง บทอาชยานบางบทยากมาก การท่องบทอาชยานที่กำหนดให้เป็นการบังคับเกิดขึ้นไปและไม่มีประโยชน์มากนัก

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ครูส่วนมากยังเห็นด้วยกับการที่กระทรวงศึกษาธิการ กำหนดบทอาชยานไว้ในหลักสูตรให้นักเรียนท่อง เหตุผลก็คือนักเรียนจะได้จดจำข้อความตอนที่ไพเราะ ได้ฝึกความจำ เกิดความซาบซึ้งในอรรถรสของบทที่ท่อง และจำตอนที่สำคัญ ๆ ได้ ฯลฯ ส่วนเหตุผลของครูที่ไม่เห็นด้วยกับการที่มีบทอาชยานให้ท่อง คือ นักเรียนเข้าใจว่าเป็นการฝึกท่องจำ ครูต้องการให้นักเรียนเลือกบทท่องของตนเองเพราะบทที่กำหนดให้บางบทยาวเกินไป นอกจากนี้ยังเห็นว่าท่องไปแล้วไม่เกิดประโยชน์กับเด็ก

8. การปรับปรุงหนังสือแบบเรียนวรรณคดีไทย

ในการปรับปรุงหนังสือแบบเรียนวรรณคดีไทย ครูส่วนมากร้อยละ 85.72 เห็นด้วยกับการที่จะมีการปรับปรุงหนังสือแบบเรียนวรรณคดีไทย ที่กระทรวงศึกษาธิการ กำลังดำเนินการอยู่ ครูจำนวนน้อยร้อยละ 7.14 เท่านั้น ที่ไม่เห็นด้วยกับการปรับปรุงหนังสือแบบเรียนครั้งนี้ ครูที่เห็นด้วยกับการปรับปรุงหนังสือให้เหตุผลว่า บางเรื่องล้าสมัยเกินไป ไม่มีประโยชน์ เมื่อปรับปรุงใหม่แล้ว เนื้อเรื่องจะได้ทันสมัยเหมาะสมแก่จิตใจเด็ก เพื่อให้เกิดความเหมาะสมยิ่งขึ้น และหนังสือแบบเรียนวรรณคดีไทย เล่ม 3 นี้ ใช้เรียนมาหลายปีแล้ว ควรปรับปรุงเสียใหม่ ส่วนครูที่ไม่เห็นด้วยกับการปรับปรุงหนังสือให้เหตุผลว่า ถ้าปรับปรุงแล้วเกรงว่าผู้จัดทำแบบเรียน จะทิ้งวัฒนธรรมประเพณีเดิมของชาติไทย ควรจะปรับปรุงเนื้อหาเฉพาะบางเรื่องเท่านั้น สำหรับการจัดทำหนังสือแบบเรียนนั้น ครูส่วนมากร้อยละ 53.57 เห็นว่ากระทรวงศึกษาธิการ ควรจะจัดทำหนังสือแบบเรียนขึ้นใช้ให้เป็นมาตรฐาน ครูจำนวนมากรองลงมาร้อยละ 21.43 เท่ากัน เห็นว่าควรจัดทำข้อเสนอแนะรายการหนังสือให้โรงเรียน เลือกรับใช้กับให้มีการจัดประกวดหนังสือแบบเรียนขึ้น ครูจำนวนน้อยร้อยละ 3.57 เท่านั้นที่เห็นว่าควรปล่อยให้เด็กนักเรียนมีสิทธิ์เลือกหนังสือแบบเรียนเอง

ในการปรับปรุงหนังสือแบบเรียนครั้งต่อไป ครูได้ให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับข้อผิดพลาดที่ควรแก้ไขจากหนังสือแบบเรียนวรรณคดีไทย เล่ม 3 ที่ครูพบจากประสบการณ์ในการใช้หนังสือ ในด้านเนื้อเรื่อง คำอธิบายประกอบเรื่องรวมทั้งเรื่องอื่น ๆ ซึ่งพอจะประมวลมาได้ดังนี้ คือ เนื้อเรื่องบางเรื่องยากเกินไปสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เช่น เรื่องประวัติอาจารย์, รูปภาพประกอบในเล่มมีน้อยเกินไป ควรเพิ่มภาพให้มากขึ้น เรื่องชมป่าควรมีประวัติการขับเสภาเพิ่มเติม เพื่อเป็นความรู้ให้เด็ก และควรอธิบายศัพท์ให้ละเอียดกว่านี้, เรื่องหัวใจนักปราชญ์ บางตอนกล่าวอธิบายไม่ชัดเจน เช่น ในความหมายของทิวอ ควรเพิ่มเติมคำนำและประวัติผู้แต่ง, เรื่องโคลงโลกนิติ พบที่ผิดหลายบท เช่น บทที่ 1 บทที่ 4 วรรคหลัง อ่านแจ้งคำโคลง ในหนังสือเป็นอ่านแจ้งจำโคลง เป็นต้น นอกจากนี้ครูยังให้ข้อเสนอแนะสำหรับเพิ่มเติม และปรับปรุงหนังสือแบบเรียนวรรณคดีไทย เล่ม 3 ว่า ควรเพิ่มภาพประกอบในเล่มให้มากขึ้น เรื่องที่ยากควรตัดออก จัดเนื้อหาที่เป็นวรรณกรรมสมัยใหม่มาให้นักเรียนเรียนบ้าง ควรเพิ่มกิจกรรมและศัพท์ท้ายบทให้มากขึ้น เลือกเรื่องที่จะเป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวันเด็กได้จริง ๆ มาให้เรียน ควรมีคำอธิบายสำหรับครูในเรื่องที่ไม่เกี่ยวกับเนื้อเรื่องเป็นเชิงอรรถไว้ข้างใต้นานหนังสือ และควรหาเรื่องของดีในเมืองไทยมาให้นักเรียน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ครูส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการที่จะมีการปรับปรุงหนังสือแบบเรียนวรรณคดีไทย เล่ม 3 เหตุผลที่ครูเห็นด้วย คือ เนื้อเรื่องจะได้น่าสนใจเหมาะแก่จิตใจเด็ก เกิดความเหมาะสมและหนังสือเล่มเดิมก็ใช้มาหลายปีแล้ว สำหรับการจัดทำหนังสือแบบเรียนขึ้นใหม่ ครูส่วนมากเห็นว่ากระทรวงศึกษาธิการ ควรจะจัดทำหนังสือแบบเรียนขึ้นใช้ให้เป็นมาตรฐาน ในการปรับปรุงหนังสือครั้งต่อไป ครูให้ความเห็นว่าควรแก้ไขเนื้อเรื่องบางเรื่องที่ยาก เพิ่มภาพประกอบ อธิบายศัพท์ให้ละเอียดขึ้น จัดเนื้อหาที่เป็นวรรณกรรมสมัยใหม่มาให้นักเรียนเรียนบ้าง และควรเลือกเรื่องที่จะเป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวันเด็กมาให้เรียน

9. ข้อเสนอแนะของครูเกี่ยวกับหนังสือแบบเรียนวรรณคดีไทย เล่ม 3

ครูได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับหนังสือแบบเรียนวรรณคดีไทย เล่ม 3 ในการปรับปรุงเนื้อเรื่องของหนังสือที่มีอยู่ จำนวน 11 เรื่อง ว่าเรื่องใดควรคงไว้ในแบบเรียน และเรื่องใดควรตัดออก ดังนี้

ลำดับ	เรื่องที่ควรทวงไว้	ร้อยละ	ลำดับ	เรื่องที่ควรคัดออก	ร้อยละ
1	นิราศพระบาท	78.57	1	ประวัติอาจารย์	50.00
2	โคลงโลกนิติ	75.00	2	ความสุข	39.29
3	กรณีศึกษาของเราต่อชาติ	71.43	3	หัวใจนักปราชญ์	28.57
4	จดหมายจางวางหว่า	67.86	4	พระมหานคร	21.42
5	รำพึงในป่าช้า, นิตาน- เวลา	64.29	5	ชมป่า	17.86
6	พระมหานคร, ชมป่า	57.14	6	นิตานเวลา	14.29
7	หัวใจนักปราชญ์	50.00	7	รำพึงในป่าช้า, จดหมายจางวางหว่า	10.71
8	ความสุข	35.71	8	กรณีศึกษาของเราต่อชาติ, โคลงโลกนิติ	7.14
9	ประวัติอาจารย์	32.14	9	นิราศพระบาท	3.57

นอกจากนี้ครูยังได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ของหนังสือแบบเรียนวรรณคดีไทยไว้พอสรุปไว้ได้เป็นข้อ ๆ (ซึ่งไม่อาจแสดงผลเป็นร้อยละ) ได้ดังนี้

- แบบเรียนมีประโยชน์
1. เป็นตัวอย่างการใช้สำนวนโวหารและการผูกประโยค
  2. สามารถฝึกให้นักเรียนอ่านเรื่องร้อยแก้วและร้อยกรองสลับกันไป
  3. ได้ทราบประวัติความเป็นมาของบุคคลที่มีชื่อเสียง เห็นความสามารถของกวี
  4. ให้ความรู้ ความเพลิดเพลินแก่ผู้เรียนมากมาย
  5. ได้เรียนรู้เรื่องวัฒนธรรม ประเพณี และค่านิยมของคนสมัยก่อน
  6. ให้แง่คิดที่เป็นประโยชน์ต่อชีวิตประจำวันของเด็ก
  7. ส่งเสริมให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์
  8. ช่วยให้นักเรียนได้แนวทางในการปฏิบัติตน
  9. ทำให้นักเรียนรู้จักวรรณคดีไทยเพิ่มมากขึ้น
  10. ช่วยให้นักเรียนรู้จักคำประพันธ์หลายแบบ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ครูส่วนใหญ่เห็นว่าเรื่องในหนังสือแบบเรียนที่ควรคงไว้มีเรื่อง นิราศพระบาท โคลงโลกนิติ, กรณีศึกษาของเราต่อชาติ, จกหมายจางวาง-หว่า รำพึงในป่าช้า รวมทั้งนิทานเวตาล ส่วนเรื่องที่ควรคัดออก คือ ประวัติอาจารย์, หัวใจนักปราชญ์, ความสุข, พระมหานคร และชมป่า สำหรับประโยชน์ของแบบเรียน ครูเห็นว่าแบบเรียนวรรณคดีไทย เล่ม 3 มีประโยชน์หลายด้าน คือ เป็นตัวอย่างการใช้สำนวนโวหาร สามารถฝึกให้นักเรียนเรียนและอ่านเรื่องร้อยแก้วร้อยกรอง ทราบประวัติผู้แต่ง ได้รับความรู้ ความเพลิดเพลิน วัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยม และส่งเสริมให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์ ฯ

10. หนังสือเรื่องอื่นที่ครูคิดว่าน่าจะใช้เป็นหนังสือเรื่องอื่นที่มีประโยชน์กับนักเรียน และนำมาบรรจุไว้ในหนังสือแบบเรียน เพื่อให้นักเรียนได้เรียนต่อไปหลายเรื่อง เรียงตามลำดับเรื่องที่ครูเสนอชื่อไว้จากมากไปหาน้อยตามลำดับ ซึ่งไม่สามารถแสดงผลเป็นร้อยละได้ (เนื่องจากจำนวนครูมีน้อย) ดังนี้

เรื่อง	ผู้แต่ง
1. หลายชีวิต	ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช
2. จกหมายจากเมืองไทย	โบตัน
3. พระอภัยมณี (ตอนที่ยังไม่มีในหนังสือแบบเรียนเล่มใด)	สุนทรภู่
4. คนไททองคู่	สัญญา มลประสิทธิ์
5. หัวอกอันเดียวกัน (เรื่องสั้น)	เจือ สตะเวทิน
6. ไผ่แดง	ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช
7. คู่กรรม (ตอนสงคราม)	ทมยันตี
8. สารคดีการท่องเที่ยว	ในหนังสือสกุลไทยรายสัปดาห์
9. ปลุกใจเสือป่า	พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้า
10. สามก๊ก ฉบับฉัพพัค	ยาขอบ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ครูเห็นว่าเรื่องอื่น ๆ ที่น่าจะบรรจุอยู่ในหนังสือแบบเรียนวรรณคดีไทย เล่ม 3 เพื่อให้นักเรียนเรียนซึ่งนอกเหนือไปจากเรื่องในหนังสือแบบ-

เรียนเล่มเดิม คือ เรื่องหลายชีวิต, จดหมายจากเมืองไทย, พระอภัยมณี, ลนโทกของสู, หัวอกอันเดียวกัน, ไผ่แดง, คุกรรม เป็นต้น

ผลการวิเคราะห์คำตอบจากแบบสอบถามของนักเรียน

ในแบบสอบถามของนักเรียน คำถามแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วน ก. ถามเกี่ยวกับหนังสือแบบเรียนวรรณคดีไทย เล่ม 3 โดยทั่ว ๆ ไป

ส่วน ข. ถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องทั้งหมดที่มีอยู่ในหนังสือแบบเรียนวรรณคดีไทย

เล่ม 3

ผลการวิเคราะห์คำตอบจากแบบสอบถามในส่วน ก. ของนักเรียน ซึ่งหัวข้อในการพิจารณาคล้ายคลึงกับของครู ปรากฏผลดังนี้ คือ

1. ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับหนังสือแบบเรียนวรรณคดีไทย เล่ม 3

ในด้านความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อหนังสือแบบเรียนวรรณคดีไทย เล่ม 3 ที่กำลังใช้เรียนอยู่ในปัจจุบัน นักเรียนส่วนมากร้อยละ 58.66 เห็นว่าหนังสือแบบเรียนที่เรียนอยู่มีเนื้อหาไม่เหมาะสมกับระดับชั้นเรียน ควรมีการปรับปรุงแก้ไข นักเรียนจำนวนมาก รองลงมาร้อยละ 41.34 เห็นว่าแบบเรียนมีความเหมาะสมอยู่แล้ว ด้านความเข้าใจในเนื้อหาที่อ่าน นักเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ 59.14 ต้องการครูอธิบายเพิ่มเติม นักเรียนจำนวนมาก รองลงมา ร้อยละ 36.00 เข้าใจเนื้อหาเพียงบางตอน นักเรียนจำนวนน้อยร้อยละ 4.29 เข้าใจหมด มีนักเรียนจำนวนน้อยที่สุดร้อยละ 0.57 เท่านั้น ที่เรียนแล้วลืมง่ายเพราะเนื้อหาซับซ้อน สำหรับความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อหนังสือแบบเรียน นักเรียนส่วนใหญ่ ร้อยละ 43.93 ไม่พอใจเนื้อหาแต่เพียงส่วนน้อย นักเรียนจำนวนมาก รองลงมา ร้อยละ 22.95 พอใจบ้างเล็กน้อย นักเรียนร้อยละ 14.43 พอใจมาก นักเรียนร้อยละ 15.74 ไม่พอใจหลายเรื่อง มีเพียงนักเรียนจำนวนน้อยร้อยละ 2.95 เท่านั้นที่รู้สึกไม่พอใจเลย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า นักเรียนส่วนมากเห็นว่าควรมีการปรับปรุงแก้ไขหนังสือแบบเรียน เพราะเนื้อหาไม่เหมาะสมกับระดับชั้นเรียน ควรแก้ไขด้านเนื้อหา และควรเพิ่มเติมเรื่องอื่น ๆ อีก การทำความเข้าใจในเนื้อหา ส่วนใหญ่แล้วนักเรียนต้องการครูอธิบายเพิ่มเติมอีก สำหรับความรู้สึกของนักเรียน โดยส่วนรวมแล้วไม่พอใจเนื้อหาในบทเรียนแต่เพียงส่วนน้อย ที่ไม่พอใจมากก็มีบ้างแต่ไม่มากนัก

2. ปัญหาเกี่ยวกับวิธีศึกษาหนังสือแบบเรียนและการหาความรู้เพิ่มเติม

วิธีศึกษาหนังสือแบบเรียนวรรณคดีไทย เล่ม 3 ของนักเรียนนั้น นักเรียนส่วนมาก ร้อยละ 53.51 ศึกษาหนังสือแบบเรียนด้วยการฟังครูอธิบาย นักเรียนจำนวนมาก รองลงมา ร้อยละ 41.01 อ่านด้วยตนเอง นักเรียนร้อยละ 3.60 ถามเพื่อน นักเรียนร้อยละ 1.44 ถามผู้ปกครองที่บ้าน นักเรียนจำนวนน้อยที่สุดเพียงร้อยละ .24 เท่านั้น ที่ไม่สนใจติดตามศึกษาจากที่ใดเลย สำหรับการหาความรู้เพิ่มเติม นักเรียนหาความรู้จากที่ต่าง ๆ หลายแห่งด้วยกัน ส่วนใหญ่ร้อยละ 30.06 หาความรู้จากห้องสมุด นักเรียนจำนวนมาก รองลงมา ร้อยละ 22.19 หาความรู้จากหนังสือฉบับเต็ม นักเรียนร้อยละ 20.51 หาความรู้จากครูผู้สอน นักเรียนร้อยละ 16.29 หาจากหนังสือเกร็ดความรู้ต่าง ๆ นักเรียนจำนวนน้อย ร้อยละ 20.51 หาความรู้จากครูผู้สอน นักเรียนร้อยละ 16.29 หาจากหนังสือเกร็ดความรู้ต่าง ๆ นักเรียนจำนวนน้อยร้อยละ 8.99 หาจากหนังสือพิมพ์ วารสารต่าง ๆ มีนักเรียนจำนวนน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 1.97 เท่านั้น ที่หาความรู้เพิ่มเติมจากสื่อมวลชนทางค่านิเทศและโทรทัศน์

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า วิธีที่นักเรียนศึกษาแบบเรียน คือ การฟังครูอธิบายแล้วจึงอ่านด้วยตนเอง ถามเพื่อน และผู้ปกครองที่บ้าน การหาความรู้เพิ่มเติมของนักเรียน นักเรียนส่วนใหญ่หาจากห้องสมุด จากหนังสือฉบับเต็ม จากครูผู้สอน จากหนังสือพิมพ์ วารสารต่าง ๆ และจากวิทยุ โทรทัศน์บ้าง

3. การจัดเรื่องในหนังสือแบบเรียนวรรณคดีไทย

ทางค่านจำนวนเรื่องในหนังสือแบบเรียนวรรณคดีไทย เล่ม 3 นักเรียนส่วนมาก ร้อยละ 58.67 เห็นว่าเรื่องในแบบเรียนมีจำนวนพอเหมาะก็แล้ว นักเรียนจำนวนมาก รองลงมา ร้อยละ 34.00 เห็นว่าเรื่องมีจำนวนมากไป นักเรียนจำนวนน้อยร้อยละ 7.33 เท่านั้น ที่เห็นว่าจำนวนเรื่องมีมากไป

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า จำนวนเรื่องในหนังสือแบบเรียนวรรณคดีไทย เล่ม 3 นั้น นักเรียนส่วนใหญ่เห็นว่ามีความเหมาะสมคืออยู่แล้ว

4. คุณภาพในการจัดทำรูปเล่ม

ในการจัดทำรูปเล่มเกี่ยวกับกระดาษที่นำมาใช้พิมพ์หนังสือแบบเรียนวรรณคดีไทย เล่ม 3 นักเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ 80.00 มีความเห็นตรงกันว่า ควรใช้กระดาษชนิดพอใช้ได้

นักเรียนจำนวนมากรองลงมา ร้อยละ 18.67 เห็นว่าควรใช้กระดาษอย่างดี มีนักเรียนจำนวน ร้อยละ 1.33 เท่านั้น ที่เห็นว่าใช้กระดาษอย่างเลวก็ได้ ทางด้านการเย็บเล่มของหนังสือ แบบเรียน นักเรียนส่วนมาก ร้อยละ 67.67 เห็นว่าควรเย็บเล่มชนิดพอใช้ได้ราคาถูกลง นักเรียนจำนวนมากรองลงมา ร้อยละ 30.67 เห็นว่า ควรเย็บเล่มให้คงทนถาวร ราคาสูงขึ้น มีนักเรียนจำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 1.66 เท่านั้น ที่ไม่ออกความเห็นเรื่องนี้

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า นักเรียนเห็นว่ากระดาษที่จะนำมาใช้พิมพ์หนังสือ แบบเรียนวรรณคดีไทย เล่ม 3 นั้น ควรใช้กระดาษชนิดพอใช้ได้ ส่วนการเย็บเล่มควรเย็บ ชนิดพอใช้ได้เช่นกัน แต่ให้มีราคาถูกลง

5. ภาพประกอบในหนังสือแบบเรียน

ภาพประกอบที่เกี่ยวกับเรื่องในหนังสือแบบเรียน นักเรียนส่วนใหญ่ ร้อยละ 86.67 เห็นว่าภาพมีจำนวนพอที่แล้ว นักเรียนจำนวนน้อย ร้อยละ 11.66 เห็นว่าภาพมี จำนวนพอที่แล้ว มีนักเรียนจำนวนน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 1.67 เท่านั้นที่เห็นว่าภาพในหนังสือ แบบเรียนมีมากเกินไป ส่วนสีของภาพที่ประกอบอยู่ในหนังสือแบบเรียนวรรณคดีไทย เล่ม 3 นั้น นักเรียนส่วนใหญ่ ร้อยละ 68.36 เห็นตรงกันว่าภาพที่ใช้ประกอบในหนังสือนั้นจะใช้สี ใดก็ได้ แต่ขอให้ภาพชัดเจนกระจ่าง นักเรียนจำนวนมากรองลงมา ร้อยละ 24.68 เห็นว่า ควรเป็นภาพสี นักเรียนจำนวนน้อย ร้อยละ 5.38 เห็นว่าควรเป็นภาพสีและขาวดำ มีนักเรียนจำนวนน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 1.58 เท่านั้น ที่เห็นว่าภาพควรเป็นสีขาวดำ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ภาพประกอบที่แทรกอยู่ในหนังสือแบบเรียนนั้น นักเรียนส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกันว่า ภาพมีจำนวนน้อยไป ส่วนสีของภาพที่จะใช้ประกอบใน หนังสือแบบเรียนวรรณคดีไทย เล่ม 3 นั้น นักเรียนเห็นว่าภาพจะเป็นสีอย่างไรก็ได้ แต่ขอให้ เน้นทางด้านความชัดเจนของภาพ

6. การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนวรรณคดีไทย ที่คัดคตอนมาหลาย เรื่อง กับการเรียนวรรณคดีไทยทั้งฉบับแต่น้อยเรื่อง

ในการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียน เกี่ยวกับการเรียนวรรณคดีไทยที่ คัดคตอนมาหลายเรื่อง กับการเรียนวรรณคดีไทยทั้งฉบับแต่น้อยเรื่อง นักเรียนส่วนใหญ่ ร้อยละ 64.67 เห็นด้วยกับการเรียนวรรณคดีที่คัดคตอนมาหลายเรื่อง นักเรียนจำนวนมากรองลงมา ร้อยละ 34.33 ไม่เห็นด้วย และนักเรียนส่วนใหญ่ ร้อยละ 53.33 เห็นว่าการเรียนวรรณคดี

ที่คัดทอนมาจากหลาย ๆ เรื่อง คือว่าการเรียนวรรณคดีทั้งฉบับแทนอยเรื่อง นักเรียนร้อยละ 46.67 ไม่เห็นด้วย เหตุผลของนักเรียนที่เห็นด้วยกับการเรียนวรรณคดีที่คัดทอนมาจากเรื่องหลาย ๆ เรื่อง คือ ทำให้นักเรียนมีความรู้ทางวรรณคดีหลาย ๆ เรื่อง ทำให้ทราบลักษณะวรรณคดีไทยของกวีหลาย ๆ ท่าน ใ้รู้เรื่องตอนที่ที่คัดเลือกมาให้เรียน ใ้รู้จักคนควาวรรณคดีหลาย ๆ เรื่อง ทราบลักษณะของคำประพันธ์ไทยหลายแบบ เหตุผลของนักเรียนที่ไม่เห็นด้วยกับการคัดทอนมาเรียนก็คือ ไม่ทราบที่มาและตอนจบของเรื่องอย่างแท้จริง บางทีอ่านเรื่องแล้วไม่เข้าใจเนื้อเรื่องโดยตลอด จำยาก เนื้อหาอ่านวนายสับสน เรียนเนื้อหาไม่ต่อกัน บางตอนเรียนไปไม่ได้ประโยชน์ และเข้าใจวรรณรสของวรรณคดีได้ไม่ซาบซึ้งเพราะคัดทอนมาน้อย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ยังชอบที่จะให้หนังสือแบบเรียนวรรณคดีไทยเป็นแบบคัดทอนมาจากวรรณคดีหลาย ๆ เรื่อง และนักเรียนก็เห็นว่ากรเรียนวรรณคดีที่คัดทอนมานั้นดีแล้ว นักเรียนชอบมากกว่าที่จะเรียนวรรณคดีทั้งฉบับ แทนอยเรื่อง

7. บทอาขยานในหนังสือแบบเรียนวรรณคดีไทย เล่ม 3

บทอาขยานในหนังสือแบบเรียนวรรณคดีไทย ที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดไว้ในหลักสูตรนั้น นักเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ 62.67 เห็นด้วยกับการที่มีบทอาขยานให้ท่อง นักเรียนจำนวนมากรองลงมา คือ ร้อยละ 37.33 ไม่เห็นด้วยกับการมีบทอาขยานให้ท่อง เหตุผลของนักเรียนที่เห็นด้วยกับบทอาขยานที่ให้ท่อง คือ ช่วยฝึกความจำและการเขียนให้ถูกต้อง ให้คติสอนใจได้ดี นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ช่วยให้จำบทเรียนได้แม่นยำขึ้น เป็นคำประพันธ์ตอนที่ใช้คำที่มีความหมาย เป็นแนวทางในการแต่งคำประพันธ์ชนิดต่าง ๆ ช่วยให้เรียนรู้เรื่องสนุกขึ้น และรู้สึกสอบไล่ล่วงหน้าก่อนสอบ . เหตุผลของนักเรียนที่ไม่เห็นด้วยกับที่มีบทอาขยานให้ท่อง คือ ส่วนใหญ่เห็นว่าท่องไปไม่ได้ประโยชน์ เพราะนำไปใช้ในชีวิตประจำวันไม่ได้ ควรให้นักเรียนเลือกท่องเอง บางบทที่กำหนดให้ยาวเกินไป บางบทไม่ให้คติสอนใจเท่าที่ควร

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า นักเรียนส่วนมากเห็นด้วยกับการที่มีบทอาขยานให้ท่อง เหตุผลก็คือ ช่วยฝึกความจำและการเขียนให้ถูกต้อง เป็นแนวทางในการแต่งคำประพันธ์ชนิดต่าง ๆ ให้คติสอนใจดี ส่วนเหตุผลของนักเรียนที่ไม่เห็นด้วย คือ ท่องไปไม่ได้ประโยชน์ นำไปใช้ในชีวิตประจำวันไม่ได้ และบางบทไม่ให้คติสอนใจเท่าที่ควร

8. การปรับปรุงแบบเรียนวรรณคดีไทย

ในการปรับปรุงหนังสือแบบเรียนวรรณคดีไทย นักเรียนส่วนมากร้อยละ 38.79 ให้ความเห็นเกี่ยวกับค่านิยมแห่งหนังสือแบบเรียนว่า ผู้แต่งหนังสือแบบเรียนควรเป็นผู้ทรงคุณวุฒิทางภาษาไทย นักเรียนจำนวนมากรองลงมาร้อยละ 33.24 เห็นว่าควรให้ครูตามโรงเรียนมีส่วนร่วมด้วยเจ้าหน้าที่กรมวิชาการ นักเรียนร้อยละ 17.68 เห็นว่าควรเป็นผู้มีประสบการณ์เกี่ยวกับเด็ก และนักเรียนจำนวนน้อยร้อยละ 10.29 ที่เห็นว่าไม่ควรให้เจ้าหน้าที่ของกรมวิชาการรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า นักเรียนเห็นว่าการปรับปรุงหนังสือแบบเรียน ผู้ที่จะแต่งหนังสือแบบเรียนวรรณคดีไทยนั้น ควรเป็นผู้ทรงคุณวุฒิทางภาษาไทย ไม่เช่นนั้นก็ควรให้ครูตามโรงเรียนมีส่วนร่วมด้วยเจ้าหน้าที่ของกรมวิชาการ และควรเป็นผู้มีประสบการณ์เกี่ยวกับเด็กบ้าง แต่ไม่ควรให้เจ้าหน้าที่ของกรมวิชาการเป็นผู้รับผิดชอบฝ่ายเดียว

9. ข้อเสนอแนะของนักเรียนเกี่ยวกับแบบเรียนวรรณคดีไทย

นักเรียนได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับหนังสือแบบเรียนวรรณคดีไทย ไว้หลายประการ ซึ่งไม่สามารถนำผลมาแสดงในรูปของร้อยละได้ จึงได้นำคำตอบที่ตรงกันมาเรียงไว้เป็นข้อ ๆ ให้เห็น ตามที่นักเรียนเสนอไว้มากน้อยตามลำดับ ดังนี้

1. ควรมีภาพประกอบมากขึ้น
2. ควรเลือกเรื่องสนุกมาให้เรียน เพื่อว่านักเรียนจะได้ไม่เบื่อ
3. ควรอธิบายศัพท์ให้ละเอียดขึ้น
4. ควรนำเรื่องปัจจุบันที่ผู้แต่งได้รับรางวัลมาให้เรียนบ้าง
5. ควรแก้ไขและอธิบายส่วนที่ยาก
6. ไม่ควรมีบทอาชยานให้ท่อง
7. เรื่องที่สนุกควรเพิ่มเนื้อเรื่องให้ยาวขึ้น
8. ควรนำเรื่องที่มีคติสอนใจมาให้นักเรียนเรียน
9. ควรมีเรื่องสั้นชวนหัวมาให้เรียนบ้าง
10. เนื้อเรื่องที่นำมาให้เรียนควรง่าย และนักเรียนสามารถอ่านให้เข้าใจได้

กวดตนเอง

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า นักเรียนอยากให้หนังสือแบบเรียนมีภาพประกอบ

มากขึ้น การเลือกเรื่องสนุก ๆ มาให้เรียน อธิบายศัพท์ให้ละเอียดขึ้น เนื้อเรื่องที่น่าสนใจ
เรียนควรง่าย สามารถอ่านได้ด้วยตนเอง และไม่ควรมีบทอาขยานให้ท่อง

10. หนังสือเรื่องอื่นที่นักเรียนเห็นว่าน่าจะใช้เป็นเรื่องในแบบเรียนวรรณคดีไทย
เล่ม 3 ได้

นักเรียนให้ความเห็นเกี่ยวกับหนังสือเรื่องอื่น ที่ยังไม่มีการบรรจุในหนังสือแบบเรียน
วรรณคดีไทย เล่ม 3 ว่ายังมีเรื่องอื่น ๆ ที่น่าจะนำมาให้นักเรียนเรียนและบรรจุไว้ในหนังสือ
แบบเรียนอีก คือ

เรื่อง	ผู้แต่ง
สี่แผ่นดิน	ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช
वासिणीภาคบนสวรรค์	เสฐียรโกเศศ และนาคะประทีป
นิทานเวตาล	น.ม.ส.
สามก๊ก ฉบับฉวิพาก	ยาขอบ
เกิดวังปารุสก์	พระองค์เจ้าจุลจักรพงษ์
พระอภัยมณี	สุนทรภู่
รามเกียรติ์	พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย
ขุนช้างขุนแผน	กวีหลายคนช่วยกันแต่งใน ร. 2 และ ร. 3
แลไปข้างหน้า	ศรีบูรพา
มหันตพลา	พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า นักเรียนเห็นว่าเรื่องอื่น ๆ ที่น่าจะบรรจุใน
หนังสือแบบเรียนวรรณคดีไทย เล่ม 3 เพื่อให้นักเรียนเรียน ที่นอกเหนือไปจากเรื่องใน
แบบเรียนเดิม คือ เรื่องสี่แผ่นดิน वासिणीภาคบนสวรรค์ นิทานเวตาล สามก๊ก เกิดวังปารุสก์
พระอภัยมณี ฯลฯ

ผลจากการวิเคราะห์คำตอบจากแบบสอบถามส่วน ข. ของนักเรียน คำตอบที่
ได้ ไม่อาจนำเสนอในรูปของร้อยละได้ เนื่องจากว่าคำตอบแต่ละข้อนั้น นักเรียนสามารถตอบ

ได้หลายข้อ จึงให้นำค่าคอมของนักเรียนที่คอมมากที่สุดเป็นอันดับ 1 จนถึงอันดับ 5 มาเสนอผลไว้เป็นลำดับ ดังนี้

1. พรรณคดี เรื่องที่นักเรียนชอบมากที่สุดคือ เรื่อง
นิทานเวตาล จกหมายจางวางหว่า รำพึงในป่าช้า โคลงโลกนิติ นิราศพระบาท
2. เรื่องที่นักเรียนไม่ชอบเรียนมากที่สุดคือ เรื่อง
หัวใจนักปราชญ์ ประวัติอาจารย์ พระมหานคร ความสุข โคลงโลกนิติ
3. เรื่องที่นักเรียนคิดว่าให้ความรู้แก่นักเรียนมากที่สุดคือ เรื่อง
หัวใจนักปราชญ์ โคลงโลกนิติ จกหมายจางวางหว่า ธรรมเนียมของเราต่อชาติ นิราศพระบาท
4. เรื่องที่นักเรียนเห็นว่าส่งเสริมการอภิปรายแสดงความรู้ความคิดเห็น
คือ เรื่อง
หัวใจนักปราชญ์ ธรรมเนียมของเราต่อชาติ จกหมายจางวางหว่า โคลงโลกนิติ ความสุข
5. เรื่องที่นักเรียนไปอ่านเพิ่มเติมจากฉบับเดิมคือ เรื่อง
นิทานเวตาล ชมป่า จกหมายจางวางหว่า นิราศพระบาท ธรรมเนียมของเราต่อชาติ
6. นักเรียนทำกิจกรรมได้หลายอย่างในเวลาที่เรียนวรรณคดี เรื่องเหล่านี้
คือ เรื่อง
ชมป่า โคลงโลกนิติ ธรรมเนียมของเราต่อชาติ นิราศพระบาท หัวใจนักปราชญ์
7. เรื่องที่นักเรียนเห็นว่าน่าเบื่อควรตัดออกจากแบบเรียน เล่ม 3 คือ เรื่อง
ความสุข ประวัติอาจารย์ หัวใจนักปราชญ์ พระมหานคร นิราศพระบาท
8. เรื่องที่นักเรียนสนใจมากที่สุดคือ เรื่อง
นิทานเวตาล โคลงโลกนิติ จกหมายจางวางหว่า รำพึงในป่าช้า นิราศพระบาท
9. เรื่องที่นักเรียนสนใจน้อยที่สุดคือ เรื่อง
พระมหานคร ประวัติอาจารย์ ความสุข หัวใจนักปราชญ์ ธรรมเนียมของเราต่อชาติ
10. เรื่องที่นักเรียนเห็นว่ายากเกินไปคือ เรื่อง
หัวใจนักปราชญ์ ประวัติอาจารย์ โคลงโลกนิติ นิราศพระบาท พระมหานคร
11. เรื่องที่นักเรียนเห็นว่าเหมาะสมที่จะเรียนในชั้นนี้คือ เรื่อง
โคลงโลกนิติ จกหมายจางวางหว่า นิทานเวตาล ธรรมเนียมของเราต่อชาติ รำพึงในป่าช้า

12. เรื่องที่นักเรียนเห็นว่าง่ายเกินไปคือเรื่อง
ความสุข นิตานเวทกาล กรณียกิจของเราต่อชาติ ชมป่า นิราศพระบาท
13. เรื่องที่นักเรียนเห็นว่ามีความน่าสนใจคือเรื่อง
จดหมายจากวางหว้า กรณียกิจของเราต่อชาติ โคลงโลกนิติ หัวใจนักปราชญ์ ความสุข
14. เรื่องที่นักเรียนเห็นว่ามีความหายวเกินไปคือเรื่อง
ประวัติอาจารย์ นิราศพระบาท หัวใจนักปราชญ์ จดหมายจากวางหว้า โคลงโลกนิติ
15. เรื่องที่นักเรียนเห็นว่าคัดลอกมาให้เรียนสั้นเกินไปคือเรื่อง
พระมหานคร นิตานเวทกาล ชมป่า จดหมายจากวางหว้า ความสุข
16. เรื่องที่นักเรียนเห็นว่าประโยชน์ที่จะนำไปใช้ได้คือเรื่อง
กรณียกิจของเราต่อชาติ โคลงโลกนิติ จดหมายจากวางหว้า หัวใจนักปราชญ์ รำพึงในป่าช้า
17. เรื่องที่นักเรียนเห็นว่ามีความยากอยู่มากคือเรื่อง
พระมหานคร โคลงโลกนิติ นิราศพระบาท หัวใจนักปราชญ์ จดหมายจากวางหว้า
18. เรื่องที่นักเรียนเห็นว่าสามารถนำเหตุการณ์ปัจจุบันไปเปรียบเทียบกับเนื้อเรื่องที่เรียนแล้วได้ คือ
จดหมายจากวางหว้า กรณียกิจของเราต่อชาติ โคลงโลกนิติ ความสุข รำพึงในป่าช้า
19. เรื่องที่นักเรียนเรียนแล้วทำให้เข้าใจซาบซึ้งในคุณค่าของวรรณคดีคือเรื่อง
โคลงโลกนิติ รำพึงในป่าช้า นิราศพระบาท ชมป่า หัวใจนักปราชญ์
20. เรื่องที่นักเรียนเห็นว่าให้แบบอย่างการใช้ภาษาไทยตามอักขรวิธีได้ก็คือเรื่อง
โคลงโลกนิติ หัวใจนักปราชญ์ ชมป่า ความสุข ประวัติอาจารย์
21. เรื่องที่นักเรียนเห็นว่าทำให้ให้นักเรียนมีนิสัยใฝ่รู้ใฝ่เรียนและชอบการศึกษาค้นคว้าคือเรื่อง
นิตานเวทกาล หัวใจนักปราชญ์ จดหมายจากวางหว้า โคลงโลกนิติ นิราศพระบาท
22. เรื่องที่นักเรียนเห็นว่าทำให้ให้นักเรียนมีความสุขใจและพอใจใฝ่รู้ใฝ่เรียนคือเรื่อง
วรรณคดีคือเรื่อง

โคลง โลกนิติ ราพิงในป่าช้า นิทานเวตาล จดหมายจางวางหรง นีราศพระบาท

ความคิดเห็นของครูที่เกี่ยวกับแบบเรียนพอสรุปเป็นข้อ ๆ ได้ดังนี้ คือ

1. ครูส่วนมากมีความเห็นว่าหนังสือแบบเรียนวรรณคดีไทย เล่ม 3 ที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบันนั้นควรจะได้มีการปรับปรุงแก้ไขทางคำานเนื้อหาให้มากขึ้นกว่าเดิม เพื่อว่าแบบเรียนจะได้มีความสมบูรณ์ขึ้น แต่บางท่านเห็นว่า ควรมีการแก้ไขเรื่องบางเรื่องให้เหมาะแก่วัยของนักเรียนด้วย

2. ครูส่วนมากศึกษาวิธีใช้หนังสือแบบเรียนจากประสบการณ์ในการสอนของตนเอง

3. ในเวลาที่ครูสอน ครูมีปัญหาเกี่ยวกับการใช้หนังสือแบบเรียนว่า เนื้อเรื่องบางตอนในหนังสือคัดลอกมาน้อย ครูต้องเสียเวลาในการอธิบายเรื่องเพิ่มมากขึ้นไป

4. เมื่อเกิดปัญหาในการสอน ครูส่วนใหญ่ขอความช่วยเหลือจากหัวหน้าสายวิชาภาษาไทยในโรงเรียน

5. การหาความรู้เพิ่มเติมของครู ครูหาความรู้หลายวิธี เช่น หาความรู้จากหนังสือวรรณคดีฉบับเต็ม จากหนังสือคู่มือการสอนวรรณคดีไทย จากหนังสือพิมพ์ วารสาร และหนังสือเกร็ดความรู้ต่าง ๆ

6. ในด้านการจัดลำดับเนื้อหาของหนังสือแบบเรียน เกี่ยวกับบท หัวข้อเรื่องในเล่ม ครูเห็นว่ามีความเหมาะสมดีแล้ว

7. การอธิบายความในหนังสือ ครูเห็นว่าส่วนที่ใช้ในบางเรื่องเข้าใจง่าย บางเรื่องเข้าใจยาก

8. กิจกรรมท้ายบทที่อยู่ในท้ายเรื่องของแบบเรียน ครูเห็นว่าบางเรื่องปฏิบัติไม่ได้ แต่บางเรื่องก็สามารถใช้เป็นแนวทางสำหรับจัดกิจกรรมในชั้นเรียนได้

9. จำนวนเรื่องในหนังสือแบบเรียน ครูส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมดีแล้ว

10. ตัวละครในแบบเรียน ครูส่วนใหญ่เห็นว่าควรคงตัวละครแบบของเดิมในวรรณคดีเรื่องที่คัดลอกมาเอาไว้ พร้อมกับมีคำอธิบายศัพท์นั้น

11. ขนาดของตัวอักษรที่ใช้พิมพ์หนังสือแบบเรียน ครูเห็นว่าพอเหมาะดีแล้ว

12. การเย็บเล่มของหนังสือแบบเรียน ครูเห็นว่าเย็บเล่มแบบถาวรพอใช้

13. ราคาของหนังสือแบบเรียน ครูส่วนใหญ่เห็นว่าราคาพอสมควรดีแล้ว

14. ภาพประกอบควรจะเป็นภาพที่เน้นความชัดเจน สีจะเป็นอย่างไรก็ได้
  15. ลักษณะของภาพประกอบที่อยู่ในแบบเรียนขณะนี้ ครูเห็นว่ายังไม่มีความชัดเจนพอ และคำอธิบายใ้ภาพมีน้อยเกินไป
  16. ควรเพิ่มภาพประกอบที่ตรงกับเนื้อเรื่องให้มากกว่านี้
  17. เนื้อหาของแบบเรียนควรมีทั้งเรื่องเก่าและเรื่องใหม่
  18. ครูส่วนใหญ่เห็นว่าการเรียนวรรณคดีที่คัดลอกมาหลาย ๆ เรื่อง ก็กว่าที่จะให้เรียนวรรณคดีทั้งฉบับแทนอยู่เรื่อง
  19. กระดาษที่ใช้ในแบบเรียน ครูเห็นว่า เป็นชนิดพอใช้ได้
  20. ครูส่วนมากเห็นด้วยกับการที่กระทรวงศึกษาธิการ กำหนดคบทอาชยานให้นักเรียนท่อง เหตุผลก็คือนักเรียนจำตอนที่ไพเราะของเรื่องได้ เกิดความซาบซึ้งในวรรณคดีฝึกความจำ เขียนตัวสะกดได้ถูกต้อง
  21. ครูส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการที่จะมีการปรับปรุงหนังสือแบบเรียนวรรณคดีไทย
  22. จากประสบการณ์ในการสอนของครู ครูเห็นว่าควรปรับปรุงข้อผิดพลาดของเนื้อเรื่อง คำอธิบายประกอบเรื่อง ศัพท์
  23. ครูเห็นว่าเรื่องในหนังสือแบบเรียนวรรณคดีไทย เล่ม 3 ที่ควรคงไว้ คือ นิราศพระบาท โคลงโลกนิติ ธรรมเนียมกิจของเราต่อชาติ จกหมายจางวางหว่า ราชพิงในป่าช้า ๆ
  24. เรื่องที่ครูเห็นว่าควรคัดออกคือ ประวัติอาจารย์ หัวใจนักปราชญ์ ความสุข
  25. ครูเห็นว่าหนังสือแบบเรียนวรรณคดีไทย เล่ม 3 มีประโยชน์ คือ เป็นตัวอย่างการใช้สำนวนโวหาร สามารถฝึกให้นักเรียนอ่านร้อยแก้วร้อยกรองได้ ทราบประวัติความเป็นมาของผู้แต่ง ให้ความรู้ความเพลิดเพลินแก่ผู้เรียน
  26. หนังสือเรื่องอื่นที่ครูคิดว่าน่าจะคัดลอกมาใช้เป็นแบบเรียนระดับนี้บ้าง คือ เรื่องหลายชีวิต ของศิริกฤษ์ ปราโมช จกหมายจากเมืองไทย ของโบตัน พระอภัยมณี ของสุนทรภู่ (ตอนที่ยังไม่มีในแบบเรียนเล่มใด)
- สำหรับความเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับแบบเรียนพอจะสรุปได้ดังนี้ คือ
1. นักเรียนส่วนมากเห็นด้วยกับการที่จะมีการปรับปรุงหนังสือแบบเรียน เพราะเนื้อหาไม่เหมาะสมกับวัยและระดับชั้นเรียน

2. นักเรียนมีความรู้สึกไม่พอใจในเนื้อหาของบทเรียนบางเรื่องที่ได้
3. วิธีที่นักเรียนศึกษาแบบเรียน คือ ส่วนใหญ่จะฟังครูอธิบายแล้วจึงอ่านด้วย

ตนเอง

4. การหาความรู้เพิ่มเติมของนักเรียน นักเรียนค้นคว้าจากห้องสมุดหนังสือฉบับเต็ม ครูสอนหนังสือ ฯลฯ

5. จำนวนเรื่องในแบบเรียน นักเรียนเห็นว่ามีความเหมาะสมดีแล้ว

6. กระดาษที่นำมาใช้พิมพ์แบบเรียน นักเรียนเห็นว่าควรใช้กระดาษชนิด

พอใช้ได้

7. ภาพประกอบที่แทรกอยู่ในหนังสือแบบเรียน นักเรียนส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกันว่าภาพมีจำนวนน้อยไป

8. สีของภาพประกอบในแบบเรียนนั้น นักเรียนเห็นว่าภาพจะเป็นสีอย่างไรก็ได้ แต่ขอให้มีความชัดเจน

9. นักเรียนเห็นว่า การเรียนวรรณคดีที่คัดคตอนมาหลาย ๆ เรื่อง คืกว่าการเรียนวรรณคดีทั้งฉบับแต่น้อยเรื่อง

10. บทอาขยายในหนังสือแบบเรียน ส่วนใหญ่นักเรียนเห็นด้วยกับการมีบทอาขยายให้ทอง เหตุผลก็คือ ช่วยฝึกความจำ และการเขียนให้ถูกต้อง เป็นแนวทางในการแต่งคำประพันธ์ชนิดต่าง ๆ และให้คติสอนใจดี

11. การปรับปรุงแบบเรียน นักเรียนเห็นว่าผู้แต่งแบบเรียนควรเป็นผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านภาษาไทย ไม่เช่นนั้นก็ควรให้ครูตามโรงเรียนมีส่วนร่วมกับเจ้าหน้าที่ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ในการแต่งแบบเรียน

12. นักเรียนให้ข้อเสนอแนะไว้เกี่ยวกับการปรับปรุงหนังสือแบบเรียนว่า ควร มีภาพประกอบมากขึ้น ควรเลือกเรื่องสนุกมาให้นักเรียนเรียน ควรอธิบายศัพท์ให้ละเอียดขึ้น นำเรื่องปัจจุบันที่ผู้แต่งได้รับรางวัลมาให้เรียนบ้าง

13. หนังสือเรื่องอื่นที่นักเรียนคิดว่าน่าจะคัดคตอนมาเป็นแบบเรียนได้ คือ สี่แผ่นดิน ของ ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช วาสถิฎฐิภาคนสววรรค ของเสฐียรโกเศศ และ นาคะประทีป นิทานเวตาล ของ น.ม.ส. สามก๊กฉบับวณิชก ของยาขอบ เกิกวังปารุสก ของพระองค์เจ้าจุลจักรพงษ์ เป็นต้น

14. วรรณคดีเรื่องที่นักเรียนชอบมากในแบบเรียนเล่มนี้ คือ นิทานเวตาล
จดหมายจางวางหว่า รำพึงในป่าช้า โคลงโลกนิติ เป็นต้น
15. เรื่องที่นักเรียนไม่ชอบ คือ เรื่องประวัติอาจารย์ หัวใจนักปราชญ์ ความสุข
16. เรื่องที่นักเรียนทำกิจกรรมได้หลายอย่างในเวลาเรียน คือ ชมป่า โคลง
โลกนิติ กรณีศึกษาของเราต่อชาติ เป็นต้น
17. เรื่องที่นักเรียนเห็นว่ามีความน่าสนใจนำไปใช้ได้คือ คือ กรณีศึกษาของเรา
ต่อชาติ โคลงโลกนิติ จดหมายจางวางหว่า เป็นต้น
18. เรื่องที่นักเรียนเรียนแล้วซาบซึ้งในคุณค่าของวรรณคดี คือ โคลงโลกนิติ
รำพึงในป่าช้า นิราศพระบาท เป็นต้น
19. เรื่องที่นักเรียนเห็นว่าทำให้เด็กเรียนมีนิสัยใฝ่รู้ใคร่เรียน และชอบการ
ศึกษาค้นคว้า คือ นิทานเวตาล หัวใจนักปราชญ์ จดหมายจางวางหว่า โคลงโลกนิติ เป็นต้น
20. เรื่องที่นักเรียนเห็นว่ามีความน่าสนใจ คือ จดหมายจางวางหว่า
กรณีศึกษาของเราต่อชาติ โคลงโลกนิติ หัวใจนักปราชญ์ ความสุข เป็นต้น

สรุปความคิดเห็นของครูและนักเรียนที่มีความเห็นตรงกันเกี่ยวกับแบบเรียนวรรณคดี
ไทย เล่ม 3 ใ้คั้งนี้

ในค่านเนื้อหา

1. หนังสือแบบเรียนวรรณคดีไทย เล่ม 3 ควรจะได้มีการปรับปรุงทางด้าน
เนื้อหาให้เหมาะสมกับวัยและระดับชั้นเรียน
2. ก้าวหาความรู้เพิ่มเติมทางด้านเนื้อหา ส่วนใหญ่แล้วค้นคว้าจากห้องสมุด
และหนังสืออื่น

3. ในค่านการจ้กล่าคัย เนื้อหาของแบบเรียน มีความเห็นว่าเหมาะสมค้แล้ว
4. จำนวนเรื่องในแบบเรียนมีความเหมาะสมค้แล้ว ค้คือไม่มากหรือน้อยเกินไป
5. การอธิบายความในหนังสือควรแก้ไขบางค่อนที่ไม่ชัดเจน
6. เรื่องที่ควรคงไว้ในแบบเรียนค้คือ นิราศพระบาท ไคลงโลกนคิ

จดหมายจางวางหรั่า ร่าพ้ิงในป่าช้า นิตานเวคาล กรณค้ยคิของเราค้อซาหคิ

7. เรื่องที่เห็นว่าควรค้ค้อออกจางหนังสือแบบเรียน ค้คือ ความสุข ประวัตคิอาจารย์ หัวใจนักปราชญ์

8. การเรียนวรรณค้ที่ค้ค้ค้อนมาจากหลาย ๆ เรื่อง ค้ค้ว่าการเรียนวรรณค้ ค้ทั้งฉบับแต่นอยเรื่อง

9. ในค่านยหออขายยเห็นค้วยที่จ้ให้มคิการกำหนดค้วยให้หออค้อไป

10. เรื่องอื่นที่ค้ค้ค้วน่าจ้ค้ค้อนมาเป็นแบบเรียน ค้คือ เรื่องของ ม.ร.ว.คคิฤหคิชิ ปราโมช เช่น หลายช้ชีวิต สค้แม่นคิน, จดหมายจาง เมืองไทยของมคิกัน, วาสคิฐฐคิภาคบนสววรรคคิ ของเสฐคิยรโกเสศ และนาคะประเทคิป, เกคิวงังปารุสกคคิ ของพระองคค้เจ้าจุคคิจักรพงษ

ในค่านคุณภาพการจ้ค้ทำรูปเลม

1. การเย็บเลมหนังสือแบบเรียนพอใช้ค้ค้
2. รูปเลมกระท้ค้ค้ค้แล้ว
3. ราคาของแบบเรียนมคิความเหมาะสม
4. กระท้ค้ค้ที่ใช้พิมพ์น้เอียงไป คุณภาพย้ังไม่ค้อยค้
5. ค้วอักษรที่ใช้พอเหมาะสมกับสายค้ค้ของผู้อ่านค้

ในค่านความเห็นท้ว ๆ ไป

1. กคิจกรรมายางเรื่องปฏิบัติค้ตามค้ค้ยาก
2. ค้พ้ทและส่วนวนค้วอธิบายเพิ่มมากขึ้น
3. ภาพประกอบมคิน้อยไป ควรเพิ่มรูปภาพประกอบเรื่องให้มากขึ้น ภาพไม่ชัดเจน
4. ค้วอธิบายค้ภาพและภาพสั่นไป
5. สค้ของภาพประกอบเรื่อง จ้เป็นสค้ย่างไรก้ค้ค้ แต่ขอให้ภาพมคิความชัดเจน
6. ควรเลค้กเรื่องที่สนุกและมคิคคิสอนใจมาให้เรียน

ผู้เรียน

7. ควรปรับปรุงเรื่องต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับวัย ความรู้ และประสบการณ์ของ
8. หาเรื่องใหม่ ๆ ที่ทันสมัย ที่ผู้แต่งยังมีชีวิตอยู่มาให้ให้นักเรียนเรียนบ้าง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย